

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II -2 У. 28426/10
02.07.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Томислава Медведа и Драгана Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Сандром Газетић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из села ..., општина ..., против туженог Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управа за традицију, стандард и ветеране, Фонд за социјално осигурање војних осигураника, ради поништаја решења УП-2 број 1259/08 СП број 106262 од 31.05.2011. године, у предмету усклађивање пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.07.2012. године, донео је

ПРЕСУД У

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе, Управа за традицију, стандард и ветеране, Фонд за социјално осигурање војних осигураника, УП-2 број 1259/08 СП број 106262 од 31.05.2011. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, поништено је решење директора Фонд за социјално осигурање војних осигураника, СП број 106262 од 03.12.2007. године, у делу који се односи на војни додатак и на укупан пензијски основ. Ставом 2. диспозитива, решено је да се тужиоцу пензија усклађује на

3.932,123 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године. Ставом 3. диспозитива, тужиоцу се пензија усклађује на 4.877,374 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.10.2005. године. Првостепеним решењем, ставом 1. диспозитива, тужиоцу се пензија усклађује на 3.978,260 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године. Ставом 2. диспозитива, одређено је да се тужиоцу се пензија усклађује на 4.935,476 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.10.2005. године. Ставом 3. диспозитива, одређено је да се овим решењем ставља ван снаге решење о усклађивању број 106262 од 14.03.2006. године. Ставом 4. диспозитива, одређено је да жалба и ревизија не одлажу извршење решења.

Тужилац је поднео тужбу Управном суду 22.10.2010. године због ћутања управе. Поднеском достављеним Суду 17.06.2011. године, тужилац је известио Суд да је тужени поступио по његовој жалби изјављеној против првостепеног решења од 03.12.2007. године и донео решење УП-2 број 1259/08 СП број 106262 од 31.05.2011. године. Поступајући по налогу Суда из решења У. 28426/10 од 14.07.2011. године, тужилац се поднеском од 29.07.2011. године изјаснио да није задовољан новодонетим решењем и да тужбу проширује на нови акт. Наводи да није правилно и потпуно утврђено чињенично стање и да је погрешно примењено материјално право. Указује да првостепени орган својим решењем од 31.12.2007. године није ставио ван снаге претходно решење од 03.12.2007. године, да му је решењем од 03.12.2007. године било признато за службу у одговарајућој јединици 10 % од пензијског основа, док му је решењем првостепеног органа од 31.12.2007. године признато по истом основу 8%, па му је незаконито умањен број бодова. Сматра да се ради о стеченом праву по основу решења од 03.12.2007. године. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и сам реши ову управну ствар.

Републички Фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција у Београду, као следбеник туженог органа у смислу одредбе члана 79. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 101/2010), је доставио списе предмета, без одговора на тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени

гласник РС", бр. 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужилац основано тужбом оспорава законитост побијаног решења.

Наиме, тужени орган је, одлучујући о жалби тужиоца, оспореним решењем, ставом 1. диспозитива, поништио, применом одредбе члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл.лист СРЈ“ бр.33/97 и 31/01) решење директора Фонд за социјално осигурање војних осигураника, СП број 106262 од 03.12.2007. године и решио: ставом 2. диспозитива, да се тужиоцу пензија усклађује на 3.932,123 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године, док је ставом 3. диспозитива, тужиоцу пензија усклађује на 4.877,374 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.10.2005. године. Поништеним првостепеним решењем од 03.12.2007. године, утврђен је тужиоцу већи број бодова од пензијског основа, јер се тужиоцу пензија усклађује на 3.978,260 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године и иста се усклађује на 4.935,476 бодова, односно 84,5% од пензијског основа, почев од 01.10.2005. године.

Одредбом члана 234. став 2. Закона о општем управном поступку, прописано је да другостепени орган поводом жалбе може изменити првостепено решење на штету жалиоца, али само из неког од разлога предвиђених у чл. 253., 256. и 257. овог закона.

Из оспореног решења произлази да је тужени орган одлучујући о жалби тужиоца, применом одредбе члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку, поништио првостепено решење од 03.12.2007. године и оспореним решењем тужиоцу утврдио мањи број бодова за пензијски основ. Стога, овај Суд налази, да је оспореним решењем повређена одредба цитираног члана 234. став 2. Закона. Ово с разлога, што тужени орган одлучујући поводом жалбе тужиоца није могао изменити првостепено решење на штету тужиоца применом одредбе члана 232. став 1. Закона, већ само применом одредбе члана 234. став 2. наведеног Закона и то из разлога предвиђених у чл. 253., 256. и 257. овог Закона.

Управни суд није решио спор пресудом донетој у спору пуне јурисдикције, у смислу одредби члана 43. став 1. Закона о управним споровима, будући да природа ствари то не дозвољава, јер због наведене повреда правила поступка Суд

није могао да оцени правилност утврђеног чињеничног стања и правилност примене материјалног права. Са изнетог, Суд, у смислу одредбе члана 43. став 4. наведеног Закона, није прихватио захтев тужиоца да донесе пресуду у спору пуне јурисдикције.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да Суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, будући да је због наведене повреда правила поступка оспорени акт незаконит, а што је овај суд могао да цени на основу стања списка предмета, без одржавања јавне расправе.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што ће следбеник туженог органа - Републички Фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција у Београду, уместо поништеног управног акта донети други, стим што је везан примедбама суда у погледу поступка на основу одредбе члана 69. став 2. наведеног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана: 02.07.2012. године, II -2 У. 28426/10

Записничар
Сандра Газетић

Председник већа-судија
Деса Симић

Доставна наредба:

- примерак пресуде доставити тужиоцу,
- примерак Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекцији у Београду, уз акт о враћању списка,
- писарници / архиви суда

Сандра Газетић/ СЂ

Судија